

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 265

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
9 octombrie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 940/2009 al Comisiei din 8 octombrie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	1
Regulamentul (CE) nr. 941/2009 al Comisiei din 8 octombrie 2009 de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 877/2009 pentru anul de comercializare 2009/2010	3
Regulamentul (CE) nr. 942/2009 al Comisiei din 8 octombrie 2009 de stabilire a valorii maxime a restituirii la exportul de unt în cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008	5
Regulamentul (CE) nr. 943/2009 al Comisiei din 8 octombrie 2009 de stabilire a valorii maxime a restituirii la exportul de lapte praf degresat în cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008	7
Regulamentul (CE) nr. 944/2009 al Comisiei din 8 octombrie 2009 de stabilire a prețului maxim de achiziție pentru laptele praf degresat pentru a 3-a invitație separată de participare la licitație în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (CE) nr. 733/2009	8

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere** 9

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Consiliu

2009/741/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2005 privind semnarea și aplicarea provizorie a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Azerbaidjan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene** 24

Acord între Comunitatea Europeană și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene 25

2009/742/CE:

- ★ **Decizia nr. 1/2009 a Consiliului de cooperare UE-Africa de Sud din 16 septembrie 2009 privind modificarea anexei IV și a anexei VI la Acordul privind comerțul, dezvoltarea și cooperarea între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, în ceea ce privește anumite produse agricole** 34

2009/743/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009 de numire a unui supleant italian în cadrul Comitetului Regiunilor** 38

2009/744/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009 de numire a unui membru irlandez în cadrul Comitetului Regiunilor** 39

2009/745/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009 de numire a patru membri cehi și a șapte supleanți cehi în cadrul Comitetului Regiunilor** 40

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 940/2009 AL COMISIEI

din 8 octombrie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 9 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MK	28,3
	TR	71,2
	ZZ	49,8
0707 00 05	TR	114,4
	ZZ	114,4
0709 90 70	TR	111,0
	ZZ	111,0
0805 50 10	AR	96,4
	CL	81,0
	TR	79,4
	ZA	101,1
	ZZ	89,5
0806 10 10	BR	188,8
	TR	108,5
	US	186,7
	ZZ	161,3
0808 10 80	BR	63,1
	CL	86,6
	NZ	79,1
	US	80,3
	ZA	72,6
	ZZ	76,3
0808 20 50	CN	41,0
	TR	102,8
	ZA	77,8
	ZZ	73,9

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 941/2009 AL COMISIEI**din 8 octombrie 2009****de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 877/2009 pentru anul de comercializare 2009/2010**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei din 30 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește schimburile cu țările terțe în sectorul zahărului ⁽²⁾, în special articolul 36 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză,

întrucât:

- (1) Valorile prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare aplicabile la importul de zahăr alb, de zahăr

brut și de anumite siropuri pentru anul de comercializare 2009/2010 s-au stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 877/2009 al Comisiei ⁽³⁾. Aceste prețuri și taxe au fost modificate ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 935/2009 al Comisiei ⁽⁴⁾.

- (2) Având în vedere datele de care dispune în prezent Comisia, se impune modificarea valorilor respective, în conformitate cu normele și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 951/2006,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prețurile reprezentative și taxele suplimentare aplicabile la importul produselor menționate la articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 951/2006, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 877/2009 pentru anul de comercializare 2009/2010, se modifică și figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 9 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 178, 1.7.2006, p. 24.

⁽³⁾ JO L 253, 25.9.2009, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 264, 8.10.2009, p. 3.

ANEXĂ

Valori modificate ale prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare de import pentru zahărul alb, zahărul brut și produsele înscrise la codul NC 1702 90 95 aplicabile începând cu 9 octombrie 2009

(EUR)

Codul NC	Valoarea prețului reprezentativ la 100 kg net din produsul în cauză	Valoarea taxei suplimentare la 100 kg net din produsul în cauză
1701 11 10 ⁽¹⁾	36,84	0,23
1701 11 90 ⁽¹⁾	36,84	3,85
1701 12 10 ⁽¹⁾	36,84	0,10
1701 12 90 ⁽¹⁾	36,84	3,56
1701 91 00 ⁽²⁾	40,52	5,31
1701 99 10 ⁽²⁾	40,52	2,18
1701 99 90 ⁽²⁾	40,52	2,18
1702 90 95 ⁽³⁾	0,41	0,27

⁽¹⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul III din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

⁽²⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul II din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

⁽³⁾ Stabilire la 1 % de conținut de zaharoză.

REGULAMENTUL (CE) NR. 942/2009 AL COMISIEI**din 8 octombrie 2009****de stabilire a valorii maxime a restituirii la exportul de unt în cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 164 alineatul (2) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 619/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de deschidere a unei invitații permanente de participare la proceduri de ofertare pentru restituirile la export care privesc anumite produse lactate ⁽²⁾ deschide o invitație permanentă de participare la proceduri de ofertare.
- (2) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2007 al Comisiei din 10 decembrie 2007 de stabilire a normelor comune de instituire a unei proceduri de licitații pentru fixarea restituirilor la export

pentru anumite produse agricole ⁽³⁾ și după examinarea ofertelor prezentate ca răspuns la cererea de oferte, este oportun să se stabilească o valoare maximă a restituirii la export pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 6 octombrie 2009.

- (3) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008, pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 6 octombrie 2009, valoarea maximă a restituirii pentru produsele și destinațiile menționate la articolul 1 literele (a) și (b) și respectiv la articolul 2 din respectivul regulament este stabilită în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 9 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 168, 28.6.2008, p. 20.

⁽³⁾ JO L 325, 11.12.2007, p. 69.

ANEXĂ

(EUR/100 kg)

Produs	Codul nomenclaturii pentru restituire la export	Valoarea maximă a restituirii la export pentru exporturile ale căror destinații sunt menționate la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 619/2008
Unt	ex 0405 10 19 9700	70,00
Ulei de unt	ex 0405 90 10 9000	84,50

REGULAMENTUL (CE) NR. 943/2009 AL COMISIEI**din 8 octombrie 2009****de stabilire a valorii maxime a restituirii la exportul de lapte praf degresat în cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 164 alineatul (2) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 619/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de deschidere a unei invitații permanente de participare la proceduri de ofertare pentru restituirile la export care privesc anumite produse lactate ⁽²⁾ deschide o invitație permanentă de participare la proceduri de ofertare.

(2) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2007 al Comisiei din 10 decembrie 2007 de stabilire a normelor comune de instituire a unei

proceduri de licitații pentru fixarea restituirilor la export pentru anumite produse agricole ⁽³⁾ și după examinarea ofertelor prezentate ca răspuns la cererea de oferte, este oportun să se stabilească o valoare maximă a restituirii la export pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 6 octombrie 2009.

(3) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008, pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 6 octombrie 2009, valoarea maximă a restituirii pentru produsul și destinațiile menționate la articolul 1 litera (c) și respectiv la articolul 2 din respectivul regulament este de 25,80 EUR/100 kg.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 9 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 168, 28.6.2008, p. 20.⁽³⁾ JO L 325 du 11.12.2007, p. 69.

REGULAMENTUL (CE) NR. 944/2009 AL COMISIEI**din 8 octombrie 2009****de stabilire a prețului maxim de achiziție pentru laptele praf degresat pentru a 3-a invitație separată de participare la licitație în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (CE) nr. 733/2009**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 43 coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 733/2009 al Comisiei ⁽²⁾ a deschis achiziția pentru lapte praf degresat printr-o procedură de licitație pentru perioada care expiră la 30 noiembrie 2009, în conformitate cu condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 214/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului în ceea ce privește intervenția pe piața laptelui praf degresat ⁽³⁾.
- (2) În lumina ofertelor primite pentru fiecare invitație separată de participare la licitație, este necesar să se stabilească un preț maxim de achiziție sau să se decidă să nu

se dea curs niciunei oferte, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 214/2001.

- (3) Având în vedere ofertele primite la a 3-a invitație separată de participare la licitație, este necesar să se stabilească un preț maxim de achiziție.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pentru a 3-a invitație separată de participare la licitație pentru achiziția laptelui praf degresat în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (CE) nr. 733/2009, pentru care termenul de depunere a ofertelor a expirat la 6 octombrie 2009, prețul maxim de achiziție este de 167,90 EUR/100 kg.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 9 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 208, 12.8.2009, p. 5.

⁽³⁾ JO L 37, 7.2.2001, p. 100.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/119/CE A CONSILIULUI

din 14 septembrie 2009

privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 100,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Aprovizionarea Comunității cu țiței și cu produse petroliere rămâne o chestiune extrem de importantă, în special pentru sectorul transporturilor și pentru industria chimică.
- (2) Concentrarea din ce în ce mai intensă a producției, diminuarea rezervelor petroliere, precum și creșterea consumului mondial de produse petroliere contribuie la înmulțirea riscului unor dificultăți în aprovizionare.
- (3) Consiliul European, în Planul său de acțiune (2007-2009) intitulat „Politica energetică pentru Europa”, a subliniat îndeosebi necesitatea sporirii siguranței aprovizionării, atât pentru Uniunea Europeană (UE) în general, cât și pentru fiecare stat membru, printre altele prin revizuirea mecanismelor Uniunii de stocare a petrolului, în special în ceea ce privește disponibilitatea în situații de criză.

- (4) Acest obiectiv presupune, între altele, apropierea între sistemul comunitar și sistemul prevăzut de Agenția Internațională pentru Energie (denumită în continuare „AIE”).

- (5) În conformitate cu Directiva 2006/67/CE a Consiliului din 24 iulie 2006 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere ⁽⁴⁾, evaluarea stocurilor se realizează în raport cu media zilnică a consumului intern din anul calendaristic precedent. Pe de altă parte, obligațiile impuse în temeiul Acordului privind programul energetic internațional din 18 noiembrie 1974 (denumit în continuare „acordul AIE”) se evaluează pe baza importurilor nete de petrol și produse petroliere. Ținând seama de aceste aspecte, precum de alte diferențe de metodologie, este necesară adaptarea metodei de calcul al obligațiilor de stocare și a metodei de evaluare a stocurilor comunitare de petrol de urgență, în vederea apropierii de metodele utilizate în contextul aplicării acordului AIE, fără a se aduce atingere faptului că ar putea fi necesară o evaluare a metodelor de calcul ale AIE pentru a se ține seama de evoluțiile tehnologice de pe parcursul ultimelor decenii, precum și faptului că statele care nu sunt membre AIE și care sunt complet dependente de importuri ar putea avea nevoie de o perioadă mai mare pentru adaptarea obligațiilor de stocare. Noi modificări ale metodelor și procedurilor de calcul al nivelului stocurilor se pot dovedi necesare și benefice în special pentru a spori și mai mult coerența cu practica AIE, incluzând, de exemplu, modificări care duc la diminuarea, pentru anumite state membre, a procentului de reducere de 10 % aplicat la calculul stocurilor, care ar permite un tratament diferit pentru stocurile de nafta sau care ar permite calcularea stocurilor deținute în tancuri în apele teritoriale ale unui stat membru.

- (6) Producția proprie de petrol poate contribui în sine la siguranța aprovizionării, putând reprezenta o justificare întemeiată pentru menținerea, de către statele membre producătoare de petrol, a unor stocuri inferioare celor menținute de celelalte state membre. O astfel de derogare nu ar trebui însă să antreneze o modificare substanțială a obligațiilor de stocare față de cele prevăzute de Directiva 2006/67/CE. Rezultă așadar că obligația de stocare a unor state membre trebuie stabilită în funcție de datele referitoare la consumul intern de petrol, și nu în raport cu importurile.

⁽¹⁾ Avizul din 22 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).⁽²⁾ Avizul din 13 mai 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).⁽³⁾ JO C 128, 6.6.2009, p. 42.⁽⁴⁾ JO L 217, 8.8.2006, p. 8.

- (7) Concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 8 și 9 martie 2007 arată că devine din ce în ce mai important și presant ca Uniunea Europeană să instituie o politică integrată în domeniul energiei care să combine măsurile luate la nivel european cu cele luate la nivelul statelor membre. Prin urmare, este esențial să se asigure o mai mare convergență între standardele stabilite de mecanismele de stocare aplicate în diferitele state membre.
- (8) Disponibilitatea stocurilor petroliere și capacitatea de a garanta alimentarea cu energie constituie elemente esențiale ale siguranței publice în statele membre și în Comunitate. Existența în Comunitate a unor entități centrale de stocare (ECS-uri) contribuie la atingerea acestor obiective. Pentru a permite diferitelor state membre interesate să își utilizeze în modul cel mai eficace normele de drept național pentru definirea statutului entităților centrale de stocare proprii fiecăruia, limitând în același timp sarcina financiară reprezentată de activitățile de stocare suportată de consumatorii finali, este suficient să se interzică utilizarea stocurilor în scopuri comerciale, permițând totodată menținerea stocurilor petroliere oriunde în Comunitate și de către orice entitate centrală de stocare înființată în acest scop.
- (9) Date fiind obiectivele legislației comunitare privind stocurile petroliere, alături de preocupările în materie de securitate ale unor state membre, precum și dorința de a crește rigoarea și transparența mecanismelor de solidaritate între statele membre, este necesară o concentrare cât mai mare posibil a funcționării entităților centrale de stocare la propriile teritorii naționale.
- (10) Ar trebui să fie posibil ca stocurile de petrol să poată fi deținute în orice loc de pe teritoriul Comunității, cu condiția acordării atenției cuvenite accesibilității din punct de vedere fizic a acestora. Prin urmare, operatorii economici cărora li se aplică obligațiile de stocare ar trebui să se poată elibera de aceste obligații delegându-le altor operatori economici sau oricăreia dintre entitățile centrale de stocare. În plus, în cazul în care obligațiile respective pot fi delegate unei entități centrale de stocare alese liber dintre entitățile centrale de stocare aflate pe teritoriul Comunității în schimbul unei plăți limitate la costul serviciilor furnizate, riscurile apariției de practici discriminatorii la scară națională vor fi reduse. Dreptul unui operator economic de a delega nu ar trebui să implice obligația din partea niciunui actor să accepte delegarea, cu excepția cazului în care prezenta directivă prevede altfel. În cazul în care statele membre decid să limiteze drepturile operatorilor de a delega, acestea trebuie să asigure că operatorilor le este garantat dreptul de a delega un anumit procentaj minim din obligația lor; prin urmare, respectivele state membre ar trebui să asigure faptul că entitatea centrală de stocare proprie va accepta delegarea obligației de stocare cu privire la cantitatea necesară pentru a garanta acest procentaj minim.
- (11) Statele membre trebuie să garanteze disponibilitatea absolută a tuturor stocurilor a căror menținere este impusă de legislația comunitară. În vederea garantării acestei disponibilități, proprietatea asupra acestor stocuri nu trebuie să facă obiectul niciunei restricții sau limitări care ar putea să împiedice utilizarea acestora în cazul întreruperii aprovizionării cu petrol. Este necesar ca produsele petroliere ale întreprinderilor expuse unor riscuri semnificative de proceduri de executare a activelor să nu fie luate în calcul. Atunci când se impun obligații de stocare unui operator, declanșarea unei proceduri de faliment sau de concordat ar putea fi considerată revelatoare pentru existența unui astfel de risc.
- (12) Pentru ca statele membre să poată reacționa rapid la cazuri de urgențe deosebite sau la crize locale, poate fi oportun să li se permită în astfel de situații utilizarea parțială a stocurilor proprii. Astfel de cazuri de urgențe sau crize locale nu includ și situațiile provocate de creșterea prețului țițeiului sau al produselor petroliere, dar ar putea include întreruperile de alimentare cu gaze naturale care necesită schimbarea destinației combustibilului, cum ar fi utilizarea țițeiului sau a produselor petroliere drept combustibil pentru producția de energie.
- (13) Având în vedere aspectele impuse de instituirea unor politici pentru situațiile de criză, de realizarea convergenței standardelor asigurate de mecanismele naționale de stocare și de asigurarea unei vizibilități sporite cu privire la nivelul stocurilor, în special în situații de criză, ar trebui ca statele membre și Comunitatea să dispună de mijloace de intensificare a controlului acestor stocuri. Stocurile menținute în temeiul unor acorduri bilaterale, sau drepturile contractuale de a achiziționa anumite volume de stocuri („tichete”), care îndeplinesc toate condițiile prevăzute de prezenta directivă, ar trebui să reprezinte instrumente utile compatibile cu scopul asigurării unei mai bune convergențe.
- (14) Faptul că o parte importantă din aceste stocuri sunt în proprietatea statelor membre sau a entităților centrale de stocare instituite de diferitele autorități naționale ar trebui să facă posibilă creșterea nivelului de control și de transparență, cel puțin cu privire la respectiva parte din stocuri.
- (15) Pentru a contribui la sporirea siguranței aprovizionării în Comunitate, este necesar ca nivelul stocurilor care intră în proprietatea statelor membre sau a entităților centrale de stocare, denumite „stocuri specifice”, stabilite în urma deciziilor statelor membre, să corespundă nevoilor reale în caz de criză. Mai mult, acestea trebuie să aibă un statut juridic propriu, care să le garanteze disponibilitatea deplină în caz de criză. În acest scop, statele membre implicate trebuie să ia măsurile necesare în vederea protejării necondiționate a stocurilor în cauză împotriva oricărei măsuri de executare forțată.
- (16) În acest stadiu, cantitățile care vor fi deținute de entitățile centrale de stocare sau de statele membre trebuie stabilite la un nivel fixat în mod independent și voluntar de fiecare dintre statele membre implicate.

- (17) Dată fiind necesitatea ridicării nivelurilor de control și de transparență, stocurile de urgență care nu sunt stocuri specifice ar trebui să facă obiectul unor obligații sporite de monitorizare și, în anumite situații, ar trebui să li se ceară statelor membre să notifice măsurile care reglementează disponibilitatea stocurilor de urgență și orice modificări aduse modalităților de menținere a acestora.
- (18) Fluctuațiile de volum al stocurilor specifice datorate operațiilor individuale de înlocuire a stocurilor individuale ar putea fi permise pentru a se putea efectua anumite operații necesare, cum ar fi cele destinate asigurării prospețimii stocurilor, asigurării conformității cu specificațiile produsului schimbat sau lansării unor noi licitații pentru depozitare.
- (19) În cazul în care stocurile de urgență și stocurile specifice sunt combinate cu alte stocuri deținute de operatori economici, trebuie accentuată transparența nivelurilor stocurilor de urgență.
- (20) Frecvența întocmirii situațiilor stocurilor, precum și termenele în care acestea trebuie puse la dispoziție, stabilite de Directiva 2006/67/CE, par să difere față de diversele sisteme de stocare a petrolului instituite în alte părți ale lumii. În rezoluția cu privire la impactul macroeconomic ale majorării prețului energiei, Parlamentul European și-a exprimat sprijinul pentru adoptarea unei raportări mai frecvente.
- (21) Pentru a evita duplicarea raportării în ceea ce privește informațiile pe care statele membre vor trebui să le prezinte cu privire la diferite categorii de produse, Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile energetice ⁽¹⁾ trebuie să servească drept punct de referință pentru diversele categorii de produse petroliere prevăzute de prezenta directivă.
- (22) În vederea sporirii siguranței aprovizionării, a informării mai cuprinzătoare a piețelor, a sporirii gradului de încredere a consumatorilor cu privire la situația stocurilor petroliere, cât și a optimizării mijloacelor de transmitere a informațiilor, ar trebui să se prevadă posibilitatea aducerii unor modificări și precizări ulterioare legate de modalitățile de întocmire și de comunicare a situațiilor statistice.
- (23) Ținând seama de aceleași obiective, întocmirea și comunicarea de situații statistice ar trebui extinse și în cazul altor stocuri, nu doar al stocurilor de urgență și al stocurilor specifice, situațiile respective trebuind prezentate pe bază lunară.
- (24) Având în vedere că în situațiile prezentate Comisiei ar putea exista discrepanțe sau erori, este necesar ca persoanele angajate sau agenții autorizați de către Comisie să poată verifica situația din statele membre privind stocurile și pregătirea acestora pentru urgență. Regimurile naționale ale statelor membre ar trebui utilizate pentru a se asigura că astfel de verificări pot fi efectuate efectiv în conformitate cu procedurile naționale.
- (25) Datele primite sau colectate trebuie să facă obiectul unei prelucrări informatice și statistice complexe. Acest lucru necesită utilizarea de instrumente și proceduri integrate. Comisia trebuie, prin urmare, să poată lua toate măsurile care se impun în acest scop, în special măsuri de dezvoltare a unor noi sisteme informatice.
- (26) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea de către statele membre a datelor cu caracter personal este reglementată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în vreme ce protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea de către Comisie a datelor cu caracter personal este guvernată de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³⁾. În special, aceste acte prevăd prelucrarea datelor cu caracter personal doar într-un scop legitim și stipulează ștergerea imediată a oricărui tip de date cu caracter personal colectate accidental.
- (27) Biocarburanții, precum și unii aditivi sunt adesea amestecați cu produse petroliere. În cazul în care sunt amestecați sau există intenția de a fi amestecați cu respectivele produse, ar trebui să fie posibil să fie luate în considerare atât la calculul obligației de stocare, cât și la calculul nivelurilor stocurilor deținute.
- (28) Statelor membre implicate ar trebui să li se permită să se conformeze eventualelor obligații care le-ar putea reveni în temeiul unei decizii de punere în circulație a stocurilor luate în aplicarea acordului AIE sau a măsurilor de aplicare a acestuia. O punere în aplicare adecvată și la timp a deciziilor AIE reprezintă un factor-cheie pentru un răspuns eficient la cazurile de dificultăți în aprovizionare. Pentru a asigura acest lucru, statele membre ar trebui să pună în circulație o parte a stocurilor lor de urgență în limita prevăzută de decizia AIE în chestiune. Comisia ar trebui să coopereze îndeaproape cu AIE și să își întemeieze acțiunile la nivelul Comunității pe metodologia AIE. În special, Comisia ar trebui să fie în măsură să recomande punerea în circulație a stocurilor de către toate statele membre, după caz, pentru a completa și facilita punerea în aplicare a deciziei AIE prin care membrii acesteia sunt invitați să pună stocuri în circulație. Este oportun ca statele să răspundă pozitiv la astfel de recomandări ale Comisiei, în scopul obținerii unei solidarități și a unei coeziuni puternice la nivelul Comunității între acele state membre care sunt membre ale AIE și cele care nu sunt, ca răspuns la o disfuncționalitate în ceea ce privește aprovizionarea.

(1) JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

(2) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

(3) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (29) Dispozițiile Directivei 73/238/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 privind măsuri pentru atenuarea efectelor provocate de dificultățile în aprovizionarea cu țiței și produse petroliere⁽¹⁾ vizează în special să compenseze sau cel puțin să atenueze efectele adverse ale unei eventuale situații dificile, fie ea și temporară, care ar avea ca efect reducerea simțitoare a cantităților de țiței și produse petroliere furnizate, inclusiv perturbările grave ale activității economice la nivelul Comunității pe care o astfel de reducere le-ar putea provoca. Prezenta directivă ar trebui să prevadă măsuri similare.
- (30) Directiva 73/238/CEE vizează, de asemenea, instituirea unui organ consultativ care să faciliteze coordonarea măsurilor concrete luate sau prevăzute de statele membre. Este necesar ca prezenta directivă să stipuleze, la rândul său, instituirea unui astfel de organ. Este în continuare necesar ca fiecare stat membru să întocmească un plan care să poată fi aplicat în cazul dificultăților apărute în aprovizionarea cu țiței și produse petroliere. În plus, este necesar ca fiecare stat membru să adopte dispoziții cu privire la măsurile organizaționale care vor trebui luate în caz de criză.
- (31) Dat fiind faptul că prezenta directivă introduce o serie de mecanisme noi, ar trebui revizuită punerea în aplicare și funcționarea acesteia.
- (32) Prezenta directivă înlocuiește sau acoperă toate aspectele abordate de Decizia 68/416/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1968 privind încheierea și punerea în aplicare a acordurilor individuale între guverne cu privire la obligația statelor membre de a menține stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere⁽²⁾. Această decizie devine, prin urmare, caducă.
- (33) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume menținerea unui nivel ridicat de siguranță a aprovizionării cu petrol în Comunitate prin intermediul unor mecanisme viabile și transparente bazate pe solidaritatea între statele membre, respectându-se totodată normele pieței interne și cele în materie de concurență, nu poate fi realizat într-un mod satisfăcător de către statele membre și prin urmare poate fi realizat mai bine la nivel comunitar din cauza dimensiunilor sau efectelor acțiunii preconizate, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (34) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽³⁾.

- (35) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, statele membre sunt încurajate să elaboreze în nume propriu și în interesul comunitar propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (36) În consecință, Directivele 73/238/CEE și 2006/67/CE, precum și Decizia 68/416/CEE ar trebui să se abroge,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta directivă stabilește norme care vizează garantarea unui nivel ridicat de siguranță a aprovizionării cu petrol în Comunitate prin intermediul unor mecanisme viabile și transparente bazate pe solidaritatea între statele membre, menținerea unui nivel minim al stocurilor de țiței și/sau de produse petroliere, precum și instituirea mijloacelor procedurale necesare pentru remedierea unei eventuale penurii de amploare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „an de referință” înseamnă anul calendaristic pe baza căruia se colectează datele de consum sau datele referitoare la importurile nete, date care intră în calculele efectuate în scopul stabilirii nivelului stocurilor care trebuie menținute și, respectiv, a nivelului stocurilor deținute efectiv la un anumit moment;
- (b) „aditivi” înseamnă substanțe, altele decât hidrocarburile, care se adaugă la sau se amestecă cu un produs în scopul de a-i modifica proprietățile;
- (c) „biocarburant” înseamnă un combustibil lichid sau gazos utilizat pentru transport și produs pe bază de biomasă, „biomasă” fiind fracția biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură (atât substanțe vegetale, cât și animale), din silvicultură și din industriile conexe acesteia, precum și fracția biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;
- (d) „consumul intern” înseamnă o sumă care corespunde totalului cantităților, calculate în conformitate cu anexa II, furnizate într-o țară atât pentru uz energetic, cât și pentru alte utilizări; această sumă include și livrările către sectorul de prelucrare și livrările către industrie, transporturi, consumatori casnici și alte sectoare pentru consum final; de asemenea, include și consumul propriu al sectorului energetic (cu excepția combustibilului de rafinării);

⁽¹⁾ JO L 228, 16.8.1973, p. 1.

⁽²⁾ JO L 308, 23.12.1968, p. 19.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (e) „decizie internațională efectivă de punere în circulație a stocurilor” înseamnă orice decizie în vigoare adoptată de Consiliul director al Agenției Internaționale pentru Energie de a pune la dispoziția pieței țitei sau produse petroliere prin punerea în circulație a stocurilor membrilor săi și/sau prin măsuri suplimentare;
- (f) „entitate centrală de stocare” (CSE) înseamnă organismul sau serviciul căruia i se pot conferi competențe de acțiune în vederea achiziționării, menținerii și vânzării de stocuri de petrol, inclusiv stocuri de urgență și stocuri specifice;
- (g) „disfuncționalitate majoră în aprovizionare” înseamnă o scădere substanțială și bruscă în aprovizionarea cu țitei sau cu produse petroliere intervenită în Comunitate sau într-un stat membru, indiferent dacă a condus sau nu la o decizie internațională de punere în circulație de stocuri de petrol;
- (h) „buncăr maritim internațional” are înțelesul prevăzut în anexa A punctul 2.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008;
- (i) „stocuri petroliere” înseamnă stocuri de produse energetice menționate în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008;
- (j) „stocurile de urgență” înseamnă stocuri petroliere pe care fiecare stat membru este obligat să le mențină, în conformitate cu articolul 3;
- (k) „stocurile comerciale” înseamnă stocuri petroliere deținute de operatorii economici, fără ca prezenta directivă să impună menținerea acestora;
- (l) „stocurile specifice” înseamnă stocuri petroliere care îndeplinesc condițiile de la articolul 3;
- (m) „accesibilitate din punct de vedere fizic” înseamnă măsurile de localizare și transport al stocurilor destinate asigurării punerii în circulație sau livrării efective către utilizatorii finali și piețe în intervale de timp și condiții care să conducă la atenuarea problemelor de aprovizionare care ar fi putut surveni.

Definițiile de la prezentul articol pot fi clarificate și modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 3

Stocuri de urgență – Calculul obligațiilor de stocare

- (1) Statele membre adoptă toate actele cu putere de lege sau actele administrative necesare pentru a asigura, până la 31 decembrie 2012, că totalul stocurilor de petrol menținute în permanență pe teritoriul Comunității în beneficiul acestora corespund cel puțin mediei zilnice a importurilor nete pe 90 de zile sau mediei zilnice a consumului intern pe 61 de zile, oricare dintre cele două cantități este mai mare.
- (2) Media zilnică a importurilor nete care se ia în considerare se calculează pe baza valorii medii a echivalentului în țitei al importurilor din anul calendaristic precedent, stabilită în conformitate cu normele și metoda prezentate în anexa I.

Media zilnică a consumului intern care trebuie avută în vedere se calculează pe baza valorii medii a echivalentului în țitei al consumului intern zilnic din anul calendaristic precedent, stabilit și calculat în conformitate cu normele și metoda prezentate în anexa II.

(3) Totuși, prin derogare de la alineatul (2), mediile zilnice ale importurilor nete și ale consumului intern, astfel cum sunt menționate în alineatul respectiv, se determină pentru perioada 1 ianuarie-31 martie a fiecărui an calendaristic, pe baza cantităților importate sau consumate în penultimul an calendaristic care precedă anul calendaristic în discuție.

(4) Metodele și procedurile de calcul al obligațiilor de stocare menționate la prezentul articol pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 4

Calculul nivelului stocurilor

(1) Nivelurile stocurilor menținute se calculează în conformitate cu metodele din anexa III. În cazul calculului nivelului stocurilor menținute pentru fiecare categorie de produse menținute în temeiul articolului 9, aceste metode nu se aplică decât produselor care intră în respectiva categorie.

(2) Nivelul stocurilor menținute la un anumit moment se calculează folosindu-se datele din anul de referință stabilit în conformitate cu normele prevăzute la articolul 3.

(3) Orice stocuri de petrol pot fi incluse simultan atât în calcularea de către un stat membru a stocurilor sale de urgență, cât și în calcularea stocurilor sale specifice, cu condiția ca respectivele stocuri de petrol să îndeplinească toate condițiile prevăzute în prezenta directivă pentru ambele tipuri de stocuri.

(4) Metodele și procedurile de calcul al nivelului stocurilor menționate la alineatele (1) și (2) pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). În special, se poate dovedi a fi necesar și benefic să se modifice metodele și procedurile respective, inclusiv aplicarea de deduceri prevăzută la anexa III, în vederea asigurării coerenței cu practica AIE.

Articolul 5

Disponibilitatea stocurilor

(1) Statele membre se asigură în permanență că stocurile de urgență și stocurile specifice sunt disponibile și accesibile din punct de vedere fizic în sensul prezentei directive. Totodată, statele membre stabilesc norme cu privire la identificarea, contabilitatea și controlul stocurilor menționate, care să permită în orice moment verificarea acestora. Această cerință se aplică, de asemenea, și oricăror stocuri de urgență și stocuri specifice care sunt combinate cu alte stocuri deținute de operatorii economici.

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a preveni orice obstacol și dificultate care ar putea afecta în mod negativ disponibilitatea stocurilor de urgență și a stocurilor specifice. Fiecare stat membru poate stabili limite sau condiții suplimentare cu privire la posibilitatea menținerii stocurilor de urgență și a stocurilor specifice proprii în afara teritoriului acestuia.

(2) În cazul în care se impune aplicarea procedurilor de urgență prevăzute la articolul 20, statele membre interzic și se abțin de la luarea oricăror măsuri care ar împiedica transferul, utilizarea sau punerea în circulație a stocurilor de urgență sau a stocurilor specifice deținute pe teritoriile acestora în contul unui alt stat membru.

Articolul 6

Registrul stocurilor de urgență – raportul anual

(1) Fiecare stat membru instituie un registru detaliat și actualizat permanent al tuturor stocurilor de urgență menținute în beneficiul său și care nu constituie stocuri specifice. Acest registru conține în principal informațiile necesare pentru localizarea precisă a depozitului, rafinării sau instalației de depozitare în care sunt localizate stocurile în cauză, precum și cantitățile în cauză, proprietarul stocurilor și natura acestora, prin referire la categoriile identificate în anexa C punctul 3.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008.

(2) În fiecare an până la 25 februarie, fiecare stat membru transmite Comisiei o copie sintetică a registrului stocurilor menționat la alineatul (1) care arată cel puțin cantitățile și natura stocurilor de urgență incluse în registru în ultima zi a anului calendaristic precedent.

(3) De asemenea, în termen de 15 zile de la o eventuală solicitare din partea Comisiei, statele membre transmit Comisiei o copie integrală a registrului; în această copie datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate. Respectivile solicitări pot fi formulate în termen de maximum 5 ani de la data la care se referă informațiile solicitate și nu pot avea legătură cu informații referitoare la orice perioadă anterioară datei de 1 ianuarie 2013.

Articolul 7

Entitățile centrale de stocare

(1) Statele membre pot înființa entități centrale de stocare.

Niciun stat membru nu poate înființa mai mult de o entitate centrală de stocare sau vreun alt organism similar. Un stat membru își poate înființa entitatea centrală de stocare proprie în orice loc de pe teritoriul comunității.

În cazul în care un stat membru înființează o entitate centrală de stocare, aceasta va lua forma unui organism sau serviciu nonprofit și care acționează pentru interesul general, nefiind considerată un operator economic în sensul prezentei directive.

(2) Entitatea centrală de stocare are drept misiune principală achiziționarea, menținerea și vânzarea de stocuri petroliere în sensul prezentei directive sau în vederea respectării acordurilor internaționale referitoare la menținerea de stocuri de rezervă. Entitatea centrală de stocare este singurul organism sau serviciu căruia i se poate conferi competența de a achiziționa sau vinde stocurile specifice.

(3) Entitățile centrale de stocare sau statele membre pot, pentru o perioadă definită de timp, să delege sarcini legate de gestionarea stocurilor de urgență și, cu excepția vânzării și achiziției, a stocurilor specifice, dar numai:

(a) unui alt stat membru pe al cărui teritoriu se află aceste stocuri sau entități centrale de stocare înființate de către un alt stat membru. Sarcinile astfel delegate nu pot fi subdelegate altor state membre sau entităților centrale de stocare înființate de acestea. Statul membru care a înființat entitatea centrală de stocare, precum și fiecare stat membru pe teritoriul căruia sunt păstrate stocurile, are dreptul de a condiționa delegarea de autorizarea acestuia;

(b) operatorilor economici. O astfel de delegare nu poate face obiectul unei subdelegări. În cazul în care o astfel de delegare sau orice modificare sau prelungire a acestei delegări implică sarcini care țin de managementul stocurilor de urgență și specifice deținute în alt stat membru, trebuie să fie autorizat în avans atât de către statul membru în contul căruia sunt deținute stocurile, cât și de statele membre pe teritoriul cărora se vor păstra stocurile.

(4) Fiecare stat membru care are o entitate centrală de stocare îi va solicita acesteia, în conformitate cu articolul 8 alineatele (1) și (2), să publice:

(a) în permanență informații complete, defalcate pe categorii de produse, cu privire la volumul stocurilor pe care este dispusă să se angajeze să le mențină în contul operatorilor economici sau, dacă este cazul, la entitățile centrale de stocare interesate;

(b) cu cel puțin șapte luni în avans, condițiile în care este dispusă să furnizeze operatorilor economici servicii de menținere a stocurilor. Condițiile în care pot fi furnizate servicii, inclusiv condiții cu privire la programarea acestora, pot fi de asemenea stabilite de către autoritățile naționale competente sau în urma unei proceduri de concurs care are rolul de a stabili cea mai bună ofertă a operatorilor sau, după caz, a entităților centrale de stocare interesate.

Entitățile centrale de stocare acceptă astfel de delegări în condiții obiective, transparente și nediscriminatorii. Plățile efectuate de operatori pentru serviciile oferite de entitatea centrală de stocare nu vor depăși costurile integrale ale serviciilor prestate și nu pot fi solicitate înainte de constituirea stocurilor. Entitatea centrală de stocare poate accepta o delegare cu condiția ca operatorul să depună o garanție sau o altă formă de asigurare.

Articolul 8

Operatori economici

(1) Fiecare stat membru se asigură că orice operator economic căruia îi impune obligații de stocare în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 3 are dreptul de a delega total sau cel puțin parțial și la libera alegere a operatorului economic obligațiile de stocare, dar numai:

- (a) entității centrale de stocare a statului membru în contul căruia sunt menținute stocurile respective;
- (b) uneia sau mai multor entități centrale de stocare care și-au exprimat deja dorința de a deține astfel de stocuri, cu condiția ca astfel de delegări să fi fost autorizate în prealabil atât de către statul membru în contul căruia sunt menținute stocurile respective, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile;
- (c) altor operatori economici care dispun de stocuri în exces sau capacitate de stocare disponibilă în afara teritoriului statului membru sau în contul căruia sunt menținute stocuri pe teritoriul Comunității, cu condiția ca o astfel de delegare să fi fost autorizată în prealabil atât de către statul membru în contul căruia sunt menținute stocurile respective, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile; și/sau
- (d) altor operatori economici care au stocuri în surplus sau capacitate de stocare disponibilă pe teritoriul statului membru în contul căruia sunt menținute stocurile, cu condiția ca delegarea respectivă să fi fost comunicată în avans statului membru. Statele membre pot impune limite sau condiții cu privire la astfel de delegări.

Obligațiile delegate în conformitate cu literele (c) și (d) nu pot face obiectul subdelegării. Orice modificare sau prelungire a unei delegări menționate la literele (b) și (c) sunt valabile doar dacă au fost autorizate în prealabil de toate statele membre care au autorizat delegarea. Orice modificare sau prelungire a unei delegări menționate la litera (d) se consideră drept o nouă delegare.

(2) Fiecare stat membru poate restricționa drepturile de delegare ale operatorilor economici cărora le impune sau le-a impus obligații de stocare.

Totuși, în cazul în care astfel de restricții limitează drepturile de delegare ale operatorului economic la cantități care corespund la mai puțin de 10 % din obligația de stocare care i-a fost impusă, statul membru se asigură că a înființat o entitate centrală de stocare care este obligată să accepte delegări cu privire la cantitatea necesară pentru a garanta dreptul operatorului economic de a delega cel puțin 10 % din obligația de stocare care i-a fost impusă.

Procentajul minim la care se face referire în prezentul alineat se majorează de la 10 % la 30 % până la 31 decembrie 2017.

(3) Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), un stat membru poate impune o obligație unui operator economic de a delega cel puțin o parte din obligația sa de stocare către entitatea centrală de stocare a statului membru.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a informa operatorii economici cu privire la modalitățile care vor fi utilizate pentru calculul obligațiilor de stocare care le sunt impuse cu cel puțin 200 de zile înainte de începerea perioadei la care se referă obligația în cauză. Operatorii economici își exercită dreptul de delegare a obligațiilor de stocare către o entitate centrală de stocare cu cel mult 170 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare în cauză.

Operatorii economici care au fost informați cu mai puțin de 200 de zile înainte de data de începere a perioadei la care se referă obligația de stocare își pot exercita dreptul de delegare a obligației respective în orice moment.

Articolul 9

Stocurile specifice

(1) Fiecare stat membru se poate angaja să mențină un nivel minim al stocurilor de petrol, calculat în număr de zile de consum, în conformitate cu condițiile prevăzute de prezentul articol.

Stocurile specifice sunt proprietatea statului membru sau a entității centrale de stocare instituite de acesta și se păstrează pe teritoriul Comunității.

(2) Stocurile specifice pot fi compuse exclusiv din una sau mai multe dintre următoarele categorii de produse, definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008:

- etan;
- GPL;
- benzină auto;
- benzină de aviație;
- carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4);
- carburant turboreactor tip kerosen;
- petrol lampant;
- motorină/carburant diesel (păcură distilată);
- păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf);

- white spirit și benzine speciale;
- lubrifianți;
- bitum;
- parafine;
- cocs de petrol.

(3) Produsele petroliere care compun stocurile specifice se identifică de fiecare stat membru pe baza categoriilor enumerate la alineatul (2). Statele membre se asigură că, pentru anul de referință stabilit în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 3 și cu privire la produsele incluse în cadrul categoriilor pe care le utilizează, echivalentul în țitei al cantităților consumate într-un stat membru reprezintă minimum 75 % din consumul intern calculat în conformitate cu metoda prezentată în anexa II.

Pentru fiecare dintre categoriile reținute de către statul membru, stocurile specifice pe care respectivul stat membru se angajează să le mențină corespund unui anumit număr de zile de consum zilnic mediu măsurat pe baza echivalentului în țitei al acestora în anul de referință stabilit în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 3.

Echivalentele în țitei menționate la primul și al doilea paragraf sunt calculate prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2 la suma „livrărilor interne brute observate” agregate, conform definiției de la punctul 3.2.1 din anexa C la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, pentru produsele incluse în categoriile folosite sau vizate. Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.

(4) Fiecare stat membru care a decis să mențină stocuri specifice transmite Comisiei o notificare, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în care precizează nivelul respectivelor stocuri, pe care se angajează să le mențină, și durata respectivului angajament, care este de cel puțin un an. Nivelul minim notificat se aplică, de asemenea, tuturor categoriilor de stocuri specifice utilizate de statul membru.

Statul membru se asigură că respectivele stocuri sunt menținute pe tot parcursul perioadei notificate fără a aduce atingere dreptului statului membru de a efectua reduceri temporare datorate exclusiv unor operații de înlocuire a unor stocuri individuale.

Lista categoriilor utilizate de un stat membru rămâne în vigoare cel puțin un an și poate fi modificată numai începând cu prima zi a unei luni calendaristice.

(5) Fiecare stat membru care nu și-a luat un angajament pentru toată perioada unui anumit an calendaristic de a menține stocuri specifice aferente a minimum 30 de zile de consum se asigură că cel puțin o treime din stocurile care reprezintă obligația sa de stocare sunt menținute sub formă de produse compuse în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Un stat membru ale cărui stocuri specifice menținute sunt în cantitate mai mică decât cea aferentă a minimum 30 de zile de consum întocmește un raport anual în care se analizează măsurile luate de autoritățile sale naționale în vederea garantării și verificării disponibilității și accesibilității din punct de vedere fizic a stocurilor sale de urgență, conform articolului 5, și documentează în cadrul acestui raport măsurile luate pentru a permite statului membru să controleze utilizarea acestor stocuri în cazul unor perturbări în aprovizionarea cu petrol. Raportul se transmite Comisiei până la sfârșitul primei luni a anului calendaristic la care se referă.

Articolul 10

Gestionarea stocurilor specifice

(1) Fiecare stat membru menține un registru detaliat și actualizat în permanență al tuturor stocurilor specifice pe care le deține pe teritoriul său. Acest registru cuprinde în special toate informațiile care permit localizarea exactă a stocurilor respective.

În plus, în termen de 15 zile de la o eventuală solicitare din partea serviciilor Comisiei, statele membre transmit Comisiei o copie a registrului. În această copie a registrului datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate. Respectivile solicitări pot fi făcute în termen de cel mult 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.

(2) În cazurile în care stocurile specifice sunt combinate cu alte stocuri petroliere, statele membre sau entitățile centrale de stocare ale acestora iau măsurile necesare pentru a preveni deplasarea respectivelor produse combinate, proporțional cu cantitatea care reprezintă stocuri specifice, fără o autorizare scrisă prealabilă acordată de proprietarul stocurilor specifice și de autoritățile statului membru sau de entitatea centrală de stocare instituită de statul membru pe al cărui teritoriu se află respectivele stocuri.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru acordarea de protecție necondiționată față de executarea silită pentru toate stocurile specifice menținute sau transportate pe teritoriul lor, indiferent dacă este vorba de stocuri proprii sau de stocurile altor state membre.

Articolul 11

Efectul delegărilor

Delegările menționate la articolele 7 și 8 nu modifică în niciun fel obligațiile care incumbă fiecărui stat membru în temeiul prezentei directive.

Articolul 12

Situații statistice ale stocurilor aflate sub incidența articolului 3

(1) Fiecare stat membru întocmește și comunică Comisiei situațiile statistice referitoare la nivelul stocurilor care trebuie menținute în temeiul articolului 3, în conformitate cu normele din anexa IV.

(2) Normele de întocmire a situațiilor statistice menționate la alineatul (1), stocurile acoperite, conținutul, frecvența și termenele de prezentare ale acestora pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). Regulile referitoare la transmiterea către Comisie a acestor situații pot fi, la rândul lor, modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

(3) Statele membre nu pot include în situațiile statistice privind stocurile de urgență cantitățile de țiței sau cele de produse petroliere care fac obiectul unui sechestru sau al unei proceduri de executare silită. Această dispoziție se aplică de asemenea cu privire la stocurile deținute de întreprinderi în stare de faliment sau de concordat.

Articolul 13

Situații statistice ale stocurilor specifice

(1) Fiecare stat membru întocmește și comunică Comisiei, pentru fiecare categorie de produse, o situație statistică a stocurilor specifice existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice, precizând cantitățile și numărul de zile de consum mediu din anul calendaristic de referință pe care le reprezintă aceste stocuri. În cazul în care unele dintre aceste stocuri specifice sunt menținute în afara teritoriului unui stat membru, respectivul stat membru prezintă detalii cu privire la stocurile menținute în sau de către diferitele state membre și entitățile centrale de stocare în cauză. Statul membru specifică în detaliu dacă stocurile îi aparțin integral sau dacă acestea se află total sau parțial în proprietatea entităților sale centrale de stocare.

(2) Totodată, fiecare stat membru implicat întocmește și comunică Comisiei o situație a stocurilor specifice situate pe teritoriul său și care aparțin altor state membre sau entități centrale de stocare; situația reflectă nivelurile stocurilor din ultima zi a fiecărei luni calendaristice și este defalcată pe categoriile de produse identificate în conformitate cu articolul 9 alineatul (4). În respectiva situație, statul membru indică, în fiecare caz, statul membru sau entitatea centrală de stocare implicată, precum și cantitățile aferente.

(3) Situațiile statistice vizate la alineatele (1) și (2) se comunică în decursul lunii calendaristice care urmează lunii la care se referă datele conținute.

(4) De asemenea, situațiile statistice se transmit fără întârziere la cererea serviciilor Comisiei. Astfel de cereri pot fi formulate în termen de maximum 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.

(5) Datele acoperite, conținutul și periodicitatea situațiilor statistice, precum și termenele pentru comunicare pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). Regulile referitoare la transmiterea către Comisie a acestor situații pot fi, la rândul lor, modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 14

Situațiile stocurilor comerciale

(1) Statele membre comunică Comisiei o situație statistică lunară referitoare la nivelurile stocurilor comerciale deținute pe teritoriul național. Totodată, statele membre se asigură că datele cu caracter sensibil sunt protejate și se abțin de la a menționa numele proprietarilor stocurilor în cauză.

(2) Pe baza situațiilor care îi sunt transmise de statele membre, Comisia publică o situație statistică lunară referitoare la stocurile comerciale din Comunitate, utilizând nivelurile agregate ale acestora.

(3) Normele privind comunicarea și publicarea situațiilor statistice, precum și privind frecvența acestora, pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 15

Prelucrarea datelor

Comisia asigură dezvoltarea, găzduirea, gestionarea și întreținerea resurselor informatice necesare pentru recepționarea, stocarea și orice formă de prelucrare a datelor cuprinse în situațiile statistice și a oricăror alte informații comunicate de statele membre sau culese de Comisie în temeiul prezentei directive, precum și a oricăror date referitoare la stocurile petroliere colectate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1099/2008 și care sunt necesare pentru întocmirea situațiilor impuse de prezenta directivă.

Articolul 16

Biocarburanți și aditivi

(1) Biocarburanții și aditivii sunt luați în considerare în calculul obligațiilor de stocare în temeiul articolelor 3 și 9, numai dacă au fost amestecați cu produsele petroliere în cauză.

(2) Biocarburanții și aditivii intră, de asemenea, în calculul nivelurilor stocurilor menținute efectiv, dacă:

(a) au fost amestecați cu produsele petroliere în cauză; sau

(b) sunt depozitați pe teritoriul statului membru în cauză, cu condiția ca statul membru să fi adoptat norme care să asigure că aceștia urmează să fie amestecați cu produse petroliere deținute în temeiul cerințelor de depozitare prevăzute în prezenta directivă, și urmează să fie utilizați în transporturi.

(3) Normele pentru introducerea biocarburanților și a aditivilor în calculul obligațiilor de stocare și al nivelurilor stocurilor menționate la alineatele (1) și (2) pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).

Articolul 17

Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere

(1) Prin prezenta, se instituie Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere (denumit în continuare „grupul de coordonare”). Grupul de coordonare este un grup consultativ care contribuie la analiza situației din Comunitate în ceea ce privește siguranța aprovizionării cu petrol și produse petroliere și facilitează coordonarea și aplicarea de măsuri în acest domeniu.

(2) Grupul de coordonare se compune din reprezentanți ai statelor membre. Acesta este prezidat de către Comisie. La invitația Comisiei, la lucrările grupului pot participa organisme reprezentative din sectorul vizat.

Articolul 18

Verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și ale stocurilor

(1) Comisia poate efectua, în coordonare cu statele membre, verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și, în cazul în care Comisia consideră oportun, ale stocurilor aferente. În pregătirea unor astfel de verificări, Comisia ia în considerare eforturile depuse de alte instituții și organizații internaționale și consultă grupul de coordonare.

(2) Grupul de coordonare poate conveni asupra participării unor agenți autorizați și a unor reprezentanți ai altor state membre în cadrul verificărilor. Funcționari naționali desemnați ai statelor membre verificate pot însoți persoanele care efectuează verificarea. În termen de o săptămână de la anunțarea verificării menționate la alineatul (1), orice stat membru vizat care nu a informat Comisia cu privire la datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor în conformitate cu articolele 6 și 9 pune aceste informații la dispoziția funcționarilor Comisiei și a agenților autorizați.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile lor și responsabilii cu menținerea și gestionarea stocurilor de urgență și a stocurilor specifice sunt de acord cu inspecțiile și oferă asistență persoanelor autorizate de Comisie în efectuarea respectivelor verificări. Statele membre se asigură în special că acestor persoane li se acordă dreptul de a consulta toate documentele și registrele referitoare la stocuri și dreptul de acces la toate locațiile în care stocurile sunt menținute și la toate documentele aferente.

(4) Rezultatul verificărilor efectuate în temeiul prezentului articol se transmite statului membru verificat și poate fi înaintat grupului de coordonare.

(5) Statele membre și Comisia se asigură că funcționarii, agenții și ale persoane care își desfășoară activitatea sub supravegherea Comisiei, precum și membrii grupului de coordonare nu au dreptul de a divulga informațiile colectate sau transmise în temeiul prezentului articol și care, prin natura lor, sunt protejate de secretul profesional, cum ar fi identitatea proprietarilor stocurilor.

(6) Obiectivele verificărilor menționate la alineatul (1) nu includ prelucrarea datelor cu caracter personal. Orice date cu caracter personal găsite sau dezvăluite în timpul verificărilor nu pot fi colectate și nu sunt luate în considerare, iar în caz de colectare accidentală se distrug fără întârziere.

(7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta conservarea tuturor datelor, evidențelor, situațiilor și documentelor referitoare la stocurile de urgență și la stocurile specifice pentru o perioadă de minimum 5 ani.

Articolul 19

Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor

Prezenta directivă nu aduce atingere și nu afectează în niciun fel nivelul de protecție al persoanelor prevăzut în legislația comunitară sau internă privind prelucrarea datelor personale și în special nu modifică obligațiile statelor membre în acest sens prevăzute de Directiva 95/46/CE și nici obligațiilor care incumbă instituțiilor și organelor comunitare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește prelucrarea de către acestea din urmă a datelor cu caracter personal, în exercitarea responsabilităților care le revin.

Articolul 20

Proceduri de urgență

(1) Statele membre se asigură că dispun de proceduri și iau toate măsurile necesare pentru a abilita autoritățile naționale competente să pună în circulație în mod rapid, eficace și transparent, în caz de disfuncționalitate gravă în aprovizionare, integralitatea stocurilor de urgență și specifice sau o parte din acestea și să impună restricții generale sau specifice asupra consumului, în funcție de deficitele estimate, printre altele prin atribuirea de produse petroliere anumitor categorii de consumatori cu prioritate.

(2) Statele membre au pregătite în permanență planuri de urgență care să poată fi aplicate în caz de disfuncționalitate gravă în aprovizionare. Statele membre dispun măsurile organizatorice care trebuie luate pentru a asigura implementarea acestor planuri. La solicitarea Comisiei, statele membre o informează cu privire la planurile lor de urgență și la dispozițiile de natură organizațională aferente.

(3) În situația existenței unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor care afectează unul sau mai multe state membre:

(a) statele membre implicate își pot utiliza stocurile de urgență și stocurile specifice în vederea îndeplinirii obligațiilor internaționale care decurg din respectiva decizie. În această situație, statele membre în cauză informează fără întârziere Comisia, astfel încât aceasta să poată convoca grupul de coordonare sau să poată proceda la consultarea membrilor acestuia pe cale electronică în vederea evaluării, în special, a efectelor acestei puneri în circulație a stocurilor;

(b) Comisia ar trebui să recomande statelor membre să pună în circulație stocurile lor de urgență și stocurile lor specifice, parțial sau integral, sau să ia alte măsuri cu efect echivalent, după caz. Comisia poate acționa numai în urma consultării grupului de coordonare.

(4) În absența unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor, dar dacă intervin dificultăți în aprovizionarea Comunității sau a unui stat membru cu țiței sau cu produse petroliere, Comisia informează AIE, după caz, se coordonează cu aceasta în funcție de necesități și organizează o consultare cu grupul de coordonare în cel mai scurt timp posibil, la solicitarea unui stat membru sau din proprie inițiativă. În cazul în care consultarea grupului de coordonare este solicitată de un stat membru, aceasta se organizează în termen de patru zile de la solicitare, cu excepția cazului în care statul membru este de acord cu o perioadă mai lungă. Pe baza rezultatelor examinării situației de către grupul de coordonare, Comisia stabilește dacă există sau nu o disfuncționalitate gravă în aprovizionare.

În cazul în care se constată existența unei disfuncționalități grave în aprovizionare, Comisia autorizează punerea în circulație totală sau parțială a cantităților din stocurile de urgență și din stocurile specifice propuse în acest scop de către statele membre implicate.

(5) Statele membre pot pune în circulație stocuri de urgență sau stocuri specifice sub nivelul minim obligatoriu prevăzut de prezenta directivă în cantitățile minime necesare pentru un prim răspuns în cazuri de urgență deosebită sau pentru a face față unor crize locale. În astfel de cazuri, statul membru informează fără întârziere Comisia cu privire la cantitatea pusă în circulație. Comisia transmite aceste informații membrilor grupului de coordonare.

(6) În cazul aplicării alineatelor (3), (4) sau (5), statele membre sunt autorizate să mențină temporar niveluri ale stocurilor inferioare celor prevăzute de prezenta directivă. În acest caz, Comisia stabilește, pe baza rezultatelor consultării grupului de coordonare și, dacă este cazul, în coordonare cu AIE, precum și ținând seama în special de situația piețelor internaționale ale petrolului și produselor petroliere, un termen rezonabil în care statele membre sunt obligate să își reconstituie stocurile până la refacerea nivelurilor minime obligatorii.

(7) Deciziile adoptate de Comisie în temeiul prezentului articol nu aduc atingere eventualelor alte obligații internaționale impuse statelor membre implicate.

Articolul 21

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale luate în temeiul prezentei

directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și disuasive. Statele membre notifică Comisiei dispozițiile respective până cel târziu la 31 decembrie 2012 și o informează de îndată cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 22

Evaluarea aplicării

Până la 31 decembrie 2015, Comisia revizuieste funcționarea și punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 23

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Articolul 24

Abrogare

Directiva 73/238/CEE, Directiva 2006/67/CE și Decizia 68/416/CEE se abrogă, cu efect de la 31 decembrie 2012.

Trimiterile la directivele abrogate și la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 25

Transpunere

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2012.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre care nu sunt membre AIE până la 31 decembrie 2012 și care își asigură consumul propriu de produse petroliere integral prin importuri adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 3 alineatul (1) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2014. Până în momentul în care statele membre în cauză adoptă măsurile respective, acestea vor trebui să mențină stocuri de petrol corespunzătoare mediei zilnice a importurilor nete pe 81 de zile.

Atunci când statele membre adoptă măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 26***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 27***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 14 septembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

ANEXA I

METODA DE CALCUL AL ECHIVALENTULUI ÎN ȚITEI AL IMPORTURILOR DE PRODUSE PETROLIERE

Echivalentul în țiței al importurilor de produse petroliere, menționat la articolul 3, trebuie calculat după metoda următoare:

Echivalentul în țiței al importurilor de produse petroliere se obține prin calcularea sumei dintre importurile nete de țiței, LGN, produse pentru consumul propriu al rafinăriilor, alte hidrocarburi, definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, cu ajustarea rezultatului în funcție de eventualele modificări ale stocurilor și scăzând randamentul nafta de 4 % (sau, dacă randamentul mediu al nafta pe teritoriul național depășește 7 %, se scade consumul real net de nafta sau randamentul mediu al nafta) și importurile nete de alte produse petroliere cu excepția nafta, ajustate la rândul lor în funcție de modificările stocurilor și prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,065.

Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.

ANEXA II

METODA DE CALCUL AL ECHIVALENTULUI ÎN ȚITEI AL CONSUMULUI INTERN

În sensul articolului 3, echivalentul în țiței al consumului intern trebuie calculat după metoda următoare:

Consumul intern se stabilește prin însumarea „livrărilor interne brute observate” agregate, conform definiției de la punctul 3.2.1 din anexa C la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, doar pentru următoarele produse: benzină auto, benzină de aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4), carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008.

Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.

Echivalentul în țiței al consumului intern se calculează prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2.

ANEXA III

METODELE DE CALCUL AL NIVELULUI STOCURILOR DEȚINUTE

Pentru calcularea nivelului stocurilor trebuie aplicate următoarele metode:

Fără a aduce atingere cazului menționat la articolul 4 alineatul (3), cantitățile nu pot intra în calcul cu titlu de stocuri decât o singură dată.

Stocurile de țiței se reduc cu 4 %, reprezentând randamentul mediu al nafta.

Stocurile de nafta, ca și stocurile de produse petroliere pentru buncărele maritime internaționale nu se iau în calcul.

Celelalte produse petroliere se contabilizează în stocuri utilizându-se una dintre metodele prezentate mai jos. Statele membre trebuie să continue să utilizeze metoda aleasă pe toată perioada anului calendaristic în cauză.

Statele membre pot:

- (a) să includă toate celelalte stocuri de produse petroliere identificate în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 și să calculeze echivalentul în țiței al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,065; sau
- (b) să includă numai stocurile de produse de mai jos: benzină auto, benzină de aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4), carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) și să calculeze echivalentul în țiței al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2.

În calculul stocurilor pot intra cantitățile deținute:

- în rezervoarele rafinăriilor;
- în terminalele de încărcare;
- în rezervoarele de alimentare a oleoductelor;
- în șalande;
- în tancurile petroliere pentru cabotaj;
- în petrolierele care staționează în port;
- în buncărele navelor de navigație interioară;
- în fundul tancurilor de stocare;
- sub formă de stocuri circulante;
- de către mari consumatori în temeiul obligațiilor legale sau al oricărui tip de reglementări ale administrației publice.

Totuși, aceste cantități, cu excepția celor deținute în rezervoarele rafinăriilor, în rezervoarele de alimentare ale oleoductelor sau în terminale, nu pot intra în calculul nivelurilor stocurilor specifice în situația în care nivelurile acestora se calculează separat de stocurile de urgență.

În calculul stocurilor nu pot intra sub nicio formă:

- (a) petrolul brut care nu a fost încă produs;
- (b) cantitățile deținute:
 - în oleoducte;
 - în vagoane-cisternă;
 - în buncărele navelor de navigație maritimă;
 - în benzinării și în punctele de comercializare cu amănuntul;
 - de către alți consumatori;
 - în petrolierele aflate în larg;
 - sub formă de stocuri militare.

La calculul stocurilor menținute, statele membre aplică o reducere de 10 % cantităților calculate după una dintre metodele descrise anterior. Această reducere se aplică tuturor cantităților incluse într-un anumit calcul.

Cu toate acestea, reducerea de 10 % nu se aplică la calcularea nivelului stocurilor specifice și nici la calcularea diferitelor categorii de stocuri specifice în situația în care aceste stocuri specifice sau categorii se calculează separat de stocurile de urgență, în special în scopul de a verifica respectarea nivelurilor minime prevăzute la articolul 9.

ANEXA IV

Norme privind întocmirea și transmiterea către Comisie a situațiilor statistice referitoare la nivelul stocurilor care trebuie menținute în temeiul articolului 3

Lunar, fiecare stat membru trebuie să întocmească și să prezinte Comisiei o situație statistică definitivă a nivelului stocurilor pe care le deține efectiv în ultima zi a fiecărei luni calendaristice, calculat pe baza numărului de zile de importuri nete de petrol sau pe baza numărului de zile de consum intern de petrol, în funcție de criteriul care trebuie aplicat în conformitate cu articolul 3. Situația statistică indică motivele exacte ale opțiunii de calculare a nivelului stocurilor pe baza numărului de zile de importuri sau pe baza numărului de zile de consum și precizează care dintre metodele descrise în anexa III a fost utilizată.

În cazul în care unele dintre stocurile incluse în calculul nivelului stocurilor prevăzut la articolul 3 sunt menținute în afara teritoriului național, situațiile statistice furnizează detalii exacte cu privire la stocurile menținute de diferitele state membre și entități centrale de stocare în cauză în ultima zi a perioadei pe care o acoperă. De asemenea, statul membru indică în situațiile statistice, în fiecare caz, dacă stocurile respective sunt menținute în baza unei solicitări de delegare formulate de unul sau mai mulți operatori economici sau dacă acestea sunt menținute la solicitarea proprie sau a entității sale centrale de stocare.

Statul membru întocmește și transmite Comisiei o situație a totalității stocurilor menținute pe teritoriul său în numele altor state membre sau entități centrale de stocare, existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice și defalcate pe categorii de produse. În respectiva situație, statul membru trebuie să indice, în fiecare caz, în special statul membru sau entitatea centrală de stocare în cauză, precum și cantitățile aferente.

Transmiterea către Comisie a situațiilor statistice menționate în prezenta anexă se efectuează în termen de 55 de zile de la încheierea lunii la care se referă datele. De asemenea, situațiile se prezintă în termen de două luni de la o eventuală solicitare a Comisiei. O astfel de solicitare poate fi efectuată în termen de maximum cinci ani de la data la care se referă datele solicitate.

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 8 noiembrie 2005

privind semnarea și aplicarea provizorie a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Azerbaidjan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene

(2009/741/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) La data de 5 iunie 2003, Consiliul a autorizat Comisia să inițieze negocieri cu țări terțe privind înlocuirea anumitor dispoziții din acordurile bilaterale existente cu un acord comunitar.
- (2) Comisia a negociat în numele Comunității un acord cu Republica Azerbaidjan cu privire la anumite aspecte ale serviciilor aeriene în conformitate cu mecanismele și directivele din anexa la decizia Consiliului de autorizare a Comisiei în vederea inițierii de negocieri cu țări terțe privind înlocuirea anumitor dispoziții din acordurile bilaterale existente cu un acord comunitar.
- (3) Sub rezerva eventualei sale încheieri la o dată ulterioară, acordul negociat de către Comisie ar trebui semnat și aplicat cu titlu provizoriu,

DECIDE URMĂTOARELE:

Articolul 1

Semnarea Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Azerbaidjan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene se aprobă prin prezenta decizie în numele Comunității sub

rezerva deciziei Consiliului privind încheierea acordului menționat.

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

Sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară, președintele Consiliului este autorizat prin prezenta decizie să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul în numele Comunității.

Articolul 3

Până la intrarea sa în vigoare, acordul se aplică cu titlu provizoriu începând cu prima zi a primei luni următoare datei la care părțile și-au notificat reciproc îndeplinirea procedurilor necesare în acest scop.

Articolul 4

Președintele Consiliului este autorizat prin prezenta decizie să procedeze la notificarea prevăzută la articolul 8 alineatul (2) din acord.

Adoptată la Bruxelles, 8 noiembrie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

T. BILLSTRÖM

ACORD**între Comunitatea Europeană și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene**

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

pe de o parte, și

GUVERNUL REPUBLICII AZERBAIDJAN,

pe de altă parte,

(denumite în continuare „părțile”)

CONSTATÂND că au fost încheiate, între mai multe state membre ale Comunității Europene și Republica Azerbaidjan, acorduri bilaterale privind serviciile aeriene care conțin dispoziții care contravin legislației comunitare,

CONSTATÂND că, în ceea ce privește mai multe aspecte care pot fi reglementate prin acorduri bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între statele membre ale Comunității Europene și țări terțe, Comunitatea Europeană beneficiază de o competență exclusivă,

CONSTATÂND că, în temeiul legislației comunitare, transportatorii aerieni din Comunitate stabiliți într-un stat membru beneficiază de dreptul de acces nediscriminatoriu la rutele aeriene dintre statele membre ale Comunității Europene și țările terțe,

AVÂND ÎN VEDERE acordurile dintre Comunitatea Europeană și anumite țări terțe care prevăd, pentru resortisanții respectivelor țări terțe, posibilitatea de a deveni proprietari ai unor transportatori aerieni, titulari ai unei licențe acordate în conformitate cu legislația comunitară,

RECUNOSCÂND că dispozițiile acordurilor bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între statele membre ale Comunității Europene și Republica Azerbaidjan care contravin legislației comunitare trebuie să fie aduse în totală conformitate cu aceasta din urmă, astfel încât să se stabilească un temei juridic solid pentru serviciile aeriene dintre Comunitatea Europeană și Republica Azerbaidjan și să se asigure continuitatea respectivelor servicii aeriene,

CONSTATÂND că dispozițiile acordurilor bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între statele membre ale Comunității Europene și Republica Azerbaidjan care nu contravin legislației comunitare nu trebuie modificate sau înlocuite,

CONSTATÂND că, în cadrul acestor negocieri, Comunitatea Europeană nu are drept obiectiv mărirea volumului total al traficului aerian dintre Comunitatea Europeană și Republica Azerbaidjan, compromiterea echilibrului dintre transportatorii aerieni ai Comunității și transportatorii aerieni ai Republicii Azerbaidjan și nici negocierea unor modificări ale dispozițiilor acordurilor bilaterale existente ce reglementează serviciile aeriene în ceea ce privește drepturile de trafic,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1**Dispoziții generale**

(1) În sensul prezentului acord, prin „state membre” se înțelege statele membre ale Comunității Europene.

(2) În cadrul fiecăruia dintre acordurile enumerate la anexa I, trimerile la resortisanții statului membru care se constituie parte la acordul respectiv se interpretează ca trimiteri la resortisanții statelor membre ale Comunității Europene.

(3) În cadrul fiecăruia dintre acordurile enumerate la anexa I, trimerile la transportatorii aerieni sau la companiile aeriene ale statului membru care se constituie parte la acordul respectiv se

interpretează ca trimiteri la transportatorii aerieni sau la companiile aeriene desemnate de respectivul stat membru.

Articolul 2**Desemnare de către un stat membru**

(1) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) prevalează asupra dispozițiilor corespunzătoare ale articolelor enumerate la anexa II literale (a) și, respectiv, (b), în ceea ce privește desemnarea unui transportator aerian de către statul membru în cauză, autorizațiile și permisele acordate de Republica Azerbaidjan și refuzul, revocarea, suspendarea sau limitarea autorizațiilor sau a permiselor transportatorului aerian.

(2) De îndată ce se primește o desemnare din partea unui stat membru, Republica Azerbaidjan acordă autorizațiile și permisele corespunzătoare într-un termen limită minim de procedură, cu condiția ca:

- (i) transportatorul aerian să fie stabilit pe teritoriul statului membru care a efectuat desemnarea în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene și să dețină o autorizație de funcționare valabilă, în conformitate cu legislația Comunității Europene;
 - (ii) statul membru care a eliberat certificatul de transportator aerian să efectueze și să asigure un control reglementar efectiv al transportatorului aerian, iar autoritatea aeronautică competentă să fie identificată în mod clar în desemnare; și
 - (iii) transportatorul aerian să fie deținut în prezent și să fie deținut în continuare, în mod direct sau prin intermediul unui acționariat majoritar, de state membre și/sau de resortisanți ai statelor membre și/sau de alte state enumerate la anexa III și/sau de resortisanți ai acestor alte state și să fie controlat efectiv, în orice moment, de respectivele state și/sau resortisanții lor.
- (3) Republica Azerbaidjan poate refuza, revoca, suspenda sau limita autorizațiile sau permisele unui transportator aerian desemnat de un stat membru, în cazul în care:
- (i) transportatorul aerian nu este stabilit pe teritoriul statului membru care a efectuat desemnarea în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene sau nu deține o autorizație de funcționare valabilă în conformitate cu legislația Comunității Europene;
 - (ii) controlul reglementar efectiv al transportatorului aerian nu este efectuat sau asigurat de către statul membru care a eliberat certificatul de transportator aerian al acestuia sau în cazul în care autoritatea aeronautică competentă nu este identificată în mod clar în desemnare; sau
 - (iii) transportatorul aerian nu este deținut, în mod direct sau prin intermediul unui acționariat majoritar, de state membre și/sau resortisanți ai statelor membre și/sau de alte state enumerate la anexa III și/sau resortisanți ai acestor alte state, precum și în cazul în care nu este controlat efectiv de respectivele state și/sau resortisanți ai acestora.

Atunci când își exercită drepturile în conformitate cu prezentul alineat, Republica Azerbaidjan nu trebuie să facă discriminare pe bază de naționalitate între transportatorii aerieni ai Comunității.

Articolul 3

Drepturi privind controlul reglementar

- (1) Dispozițiile alineatului (2) ale prezentului articol completează articolele enumerate la anexa II litera (c).
- (2) În cazul în care un stat membru a desemnat un transportator aerian al cărui control reglementar este efectuat și

asigurat de către un alt stat membru, drepturile Republicii Azerbaidjan în cadrul dispozițiilor privind siguranța cuprinse în acordul încheiat între statul membru care a desemnat transportatorul aerian și Republica Azerbaidjan se aplică în mod identic în ceea ce privește adoptarea, exercitarea sau menținerea standardelor de siguranță de către acest alt stat membru, precum și în ceea ce privește autorizația de funcționare a respectivului transportator aerian.

Articolul 4

Impozitarea carburantului de aviație

- (1) Dispozițiile alineatului (2) din cadrul prezentului articol completează dispozițiile corespunzătoare ale articolelor enumerate la anexa II litera (d).
- (2) Fără a aduce atingere oricărei dispoziții contrare, nicio dispoziție din acordurile enumerate la anexa II litera (d) nu împiedică un stat membru să aplice în mod nediscriminatoriu impozite, prelevări, drepturi, taxe sau redevențe pe carburantul furnizat pe teritoriul său, destinat să fie utilizat de o aeronavă a unui transportator aerian desemnat de Republica Azerbaidjan care operează pe ruta dintre un punct situat pe teritoriul respectivului stat membru și un alt punct situat pe teritoriul aceluia stat membru sau pe teritoriul unui alt stat membru.

- (3) Fără a aduce atingere oricărei dispoziții contrare, nicio dispoziție din acordurile enumerate la anexa II litera (d) nu împiedică Republica Azerbaidjan să aplice în mod nediscriminatoriu impozite, prelevări, drepturi, taxe sau redevențe pe carburantul furnizat pe teritoriul său, destinat să fie utilizat de o aeronavă a unui transportator aerian a unui stat membru care operează pe ruta dintre un punct situat pe teritoriul Republicii Azerbaidjan și un alt punct situat pe teritoriul Republicii Azerbaidjan.

Articolul 5

Tarife pentru transportul în Comunitatea Europeană

- (1) Dispozițiile alineatului (2) ale prezentului articol completează articolele enumerate la anexa II litera (e).
- (2) Tarifele care vor fi practicate de către transportatorul sau transportatorii aerieni desemnați de Republica Azerbaidjan în cadrul unuia dintre acordurile enumerate la anexa I, care conține o dispoziție menționată la anexa II litera (e), pentru transporturile efectuate integral în cadrul Comunității Europene sunt reglementate de legislația comunitară.

Articolul 6

Anexe la acord

Anexele la prezentul acord fac parte integrantă din acesta.

Articolul 7

Revizuire sau modificare

Părțile pot revizui sau modifica oricând, de comun acord, prezentul acord.

*Articolul 8***Intrarea în vigoare și aplicarea provizorie**

(1) Prezentul acord intră în vigoare la data la care părțile și-au comunicat reciproc, în scris, îndeplinirea procedurilor interne respective necesare în acest scop.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), părțile convin să aplice prezentul acord în mod provizoriu începând cu prima zi a lunii următoare datei la care părțile și-au comunicat reciproc îndeplinirea procedurilor interne necesare.

(3) Acordurile și celelalte aranjamente dintre statele membre și Republica Azerbaidjan care, la data semnării prezentului acord, nu au intrat încă în vigoare și nu fac obiectul unei aplicări provizorii sunt enumerate la anexa I litera (b). Prezentul acord se aplică tuturor acestor acorduri și aranjamente la data intrării lor în vigoare sau a aplicării lor provizorii.

*Articolul 9***Denunțarea**

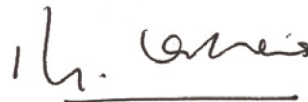
(1) Denunțarea unuia dintre acordurile enumerate la anexa I conduce la denunțarea simultană a tuturor dispozițiilor prezentului acord privind acordul în cauză.

(2) Denunțarea tuturor acordurilor enumerate la anexa I conduce la denunțarea simultană a prezentului acord.

DREPT CARE, subsemnații, pe deplin autorizați, semnează prezentul acord.

Încheiat în dublu exemplar la Strasbourg, la 7 iulie 2009, în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și azeră.

Za Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunitá Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
Avropa Birliyi adından

За правителството на Република Азербайджан
Por el Gobierno de la República de Azerbaiyán
Za vládu Ázerbájdžánskou republiky
For Republikken Aserbajdsjans regering
Für die Regierung der Republik Aserbajdschan
Aserbaidžaaani Vabariigi valitsuse nimel
Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν
For the Government of the Republic of Azerbaijan
Pour le gouvernement de la République d'Azerbaïdjan
Per il governo della Repubblica dell'Azerbaijan
Azerbaidžānas Republikas valdības vārdā
Azerbaidžano Vyriausybės Respublikos vardu
Az Azerbajdzsáni Köztársaság Kormánya részéről
Ghall-Gvern tar-Repubblika tal-Azerbajġan
Voor de regering van de Republiek Azerbeidzjan
W imieniu Rządu Republiki Azerbejdżańskiej
Pelo Governo da República do Azerbaijão
Pentru Guvernul Republicii Azerbaidjan
Za vládu Azerbajdžanskej republiky
Za vlado Azerbajdžanske republike
Azerbaidžanın tasavallan hallituksen puolesta
För Republiken Azerbajdzjans regering
Azərbaycan Respublikası Hökuməti adından

ANEXA I

Lista acordurilor menționate la articolul 1 din prezentul acord

- (a) Acorduri privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Azerbaidjan și statele membre ale Comunității Europene care, la data semnării prezentului acord, au fost încheiate, semnate și/sau fac obiectul unei aplicări provizorii:
- Acordul între Guvernul Federal al Austriei și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, încheiat la Viena la 4 iulie 2000, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Austria” în anexa II;
 - Acordul între Guvernul Regatului Belgiei și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, încheiat la Baku la 13 aprilie 1998, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Belgia” în anexa II;
 - Acord între Guvernul Republicii Bulgaria și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene între teritoriile lor respective și în afara acestora, încheiat la Sofia la 29 iunie 1995, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Bulgaria” în anexa II;
 - Acordul între Guvernul Regatului Danemarcei și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, parafat la Copenhaga la 27 aprilie 2000, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Danemarca” în anexa II. Modificat ultima dată prin schimb de scrisori la 1 martie 2004 și 17 decembrie 2004;
 - Acord privind transportul aerian între Guvernul Republicii Federale Germania și Guvernul Republicii Azerbaidjan, încheiat la Baku la 27/28 iulie 1995, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Germania” în anexa II. Modificat ultima dată de Protocolul de corectare și completare a Acordului privind transportul aerian din 27/28 iulie 1995 între Guvernul Republicii Federale Germania și Guvernul Republicii Azerbaidjan, semnat la Baku la 29 iunie 1998;
 - Acordul între Guvernul Republicii Franceze și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, încheiat la Paris la 19 iunie 1997, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Franța” în anexa II;
 - Acordul între Guvernul Republicii Elene și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, parafat la Atena la 6 iunie 1995, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Grecia” în anexa II;
 - Acordul între Guvernul Republicii Italiene și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, încheiat la Roma la 25 septembrie 1997, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Italia” în anexa II;
 - Acordul între Guvernul Republicii Azerbaidjan și Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului privind serviciile aeriene, parafat la Baku la 3 iulie 2001, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Luxemburg” în anexa II;
 - Acordul privind serviciile aeriene între Regatul Olandei și Republica Azerbaidjan, încheiat la Baku la 11 iulie 1996, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Olanda” în anexa II;
 - Acord privind transportul aerian civil între Guvernul Republicii Polone și Guvernul Republicii Azerbaidjan, încheiat la Varșovia la 26 august 1997, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Polonia” în anexa II;
 - Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind serviciile aeriene, încheiat la Baku la 27 martie 1996, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-România” în anexa II;
 - Acordul privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Slovace și Guvernul Republicii Azerbaidjan, parafat la Baku la 27 octombrie 2000, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Republica Slovacă” în anexa II;

- Acordul privind serviciile aeriene între Spania și Republica Azerbaidjan, parafat la Madrid la 18 noiembrie 2004, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Spania” în anexa II;
 - Acordul privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Suediei și Guvernul Republicii Azerbaidjan, parafat la Copenhaga la 27 aprilie 2000, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Suedia” în anexa II. Modificat ultima dată prin schimb de scrisori la 1 martie 2004 și 17 decembrie 2004;
 - Acordul privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Guvernul Republicii Azerbaidjan, încheiat la Londra la 23 februarie 1994, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Regatul Unit” în anexa II;
- Modificat prin schimb de note efectuat la Baku la 20 iunie și 23 decembrie 1996.
- Modificat ultima dată de Memorandumul de înțelegere încheiat la Baku la 3-4 iulie 2000.
- (b) Acorduri privind serviciile aeriene și alte aranjamente parafate sau semnate între Republica Azerbaidjan și state membre ale Comunității Europene care, la data semnării prezentului acord, nu au intrat încă în vigoare și nu fac obiectul unei aplicări provizorii
- Acordul privind transportul aerian între Guvernul Republicii Cehe și Guvernul Republicii Azerbaidjan, parafat la Praga la 3 decembrie 1998, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Republica Cehă” în anexa II;
 - Acordul privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Azerbaidjan și Guvernul Republicii Estone, parafat la Tallinn la 8 noiembrie 2002, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Estonia” în anexa II;
 - Acordul privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Finlanda și Guvernul Republicii Azerbaidjan, parafat la Baku la 29 septembrie 2000, denumit în continuare „Acordul Azerbaidjan-Finlanda” în anexa II.
-

ANEXA II

Lista articolelor din acordurile enumerate la anexa I și menționate la articolele 2-5 din prezentul acord

(a) Desemnarea de către un stat membru:

- articolul 3 alineatul (5) din Acordul Azerbaidjan-Austria;
- articolul 3 alineatul (5) din Acordul Azerbaidjan-Bulgaria;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Republica Cehă;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Danemarca;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Estonia;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Germania;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Grecia;
- articolul 4 alineatul (3) din Acordul Azerbaidjan-Franța;
- articolul 4 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Italia;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Luxemburg;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Olanda;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Polonia;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-România;
- articolul 4 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Republica Slovacă;
- articolul 3 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Suedia;
- articolul 4 alineatul (4) din Acordul Azerbaidjan-Regatul Unit.

(b) Refuzul, revocarea, suspendarea sau limitarea autorizațiilor sau a permiselor:

- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Austria;
- articolul 5 alineatul (1) litera (d) din Acordul Azerbaidjan-Belgia;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Bulgaria;
- articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Acordul Azerbaidjan-Republica Cehă;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Danemarca;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Estonia;
- articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Acordul Azerbaidjan-Grecia;
- articolul 5 alineatul (1) din Acordul Azerbaidjan-Franța;
- articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Finlanda;
- articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Italia;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Luxemburg;
- articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Acordul Azerbaidjan-Olanda;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Polonia;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-România;
- articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Republica Slovacă;
- articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Suedia;
- articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Acordul Azerbaidjan-Regatul Unit.

(c) Controlul reglementar:

- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Austria;
- articolul 7 din Acordul Azerbaidjan-Belgia;
- articolul 7 din Acordul Azerbaidjan-Republica Cehă;
- articolul 14 din Acordul Azerbaidjan-Danemarca;
- articolul 15 din Acordul Azerbaidjan-Estonia;
- articolul 11a din Acordul Azerbaidjan-Germania;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Grecia;
- articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-Franța;
- articolul 13 din Acordul Azerbaidjan-Finlanda;
- articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Italia;

- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Luxemburg;
- articolul 13 din Acordul Azerbaidjan-Olanda;
- articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Republica Slovacă;
- articolul 14 din Acordul Azerbaidjan-Suedia.

(d) Impozitarea combustibilului de aviație:

- articolul 7 din Acordul Azerbaidjan-Austria;
- articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Belgia;
- articolul 7 din Acordul Azerbaidjan-Bulgaria;
- articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-Republica Cehă;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Danemarca;
- articolul 7 din Acordul Azerbaidjan-Estonia;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Germania;
- articolul 9 din Acordul Azerbaidjan-Grecia;
- articolul 11 din Acordul Azerbaidjan-Franța;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Finlanda;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Italia;
- articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-Luxemburg;
- articolul 9 din Acordul Azerbaidjan-Olanda;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Polonia;
- articolul 9 din Acordul Azerbaidjan-România;
- articolul 5 din Acordul Azerbaidjan-Spania;
- articolul 9 din Acordul Azerbaidjan-Republica Slovacă;
- articolul 6 din Acordul Azerbaidjan-Suedia;
- articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-Regatul Unit.

(e) Tarife pentru transport în cadrul Comunității Europene:

- articolul 11 din Acordul Azerbaidjan-Austria;
 - articolul 13 din Acordul Azerbaidjan-Belgia;
 - articolul 9 din Acordul Azerbaidjan-Bulgaria;
 - articolul 12 din Acordul Azerbaidjan-Republica Cehă;
 - articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Danemarca;
 - articolul 13 din Acordul Azerbaidjan-Estonia;
 - articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Germania;
 - articolul 12 din Acordul Azerbaidjan-Grecia;
 - articolul 17 din Acordul Azerbaidjan-Franța;
 - articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Finlanda;
 - articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-Italia;
 - articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Luxemburg;
 - articolul 5 din Acordul Azerbaidjan-Olanda;
 - articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Polonia;
 - articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-România;
 - articolul 8 din Acordul Azerbaidjan-Republica Slovacă;
 - articolul 10 din Acordul Azerbaidjan-Suedia;
 - articolul 7 din Acordul Azerbaidjan-Regatul Unit.
-

*ANEXA III***Lista celorlalte state menționate la articolul 2 din prezentul acord**

- (a) Republica Islanda (în cadrul Acordului privind Spațiul Economic European);
 - (b) Principatul Liechtenstein (în cadrul Acordului privind Spațiul Economic European);
 - (c) Regatul Norvegiei (în cadrul Acordului privind Spațiul Economic European);
 - (d) Confederația Elvețiană (în cadrul Acordului între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transporturile aeriene).
-

DECIZIA NR. 1/2009 A CONSILIULUI DE COOPERARE UE-AFRICA DE SUD

din 16 septembrie 2009

privind modificarea anexei IV și a anexei VI la Acordul privind comerțul, dezvoltarea și cooperarea între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, în ceea ce privește anumite produse agricole

(2009/742/CE)

CONSILIUL DE COOPERARE UE-AFRICA DE SUD,

având în vedere Acordul privind comerțul, dezvoltarea și cooperarea între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „ACDC”), semnat la Pretoria la 11 octombrie 1999, în special articolul 106 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Înțelesul termenului „greutate brută” în contextul liniilor tarifare incluse la rubrica „Fructe, nuci și alte părți comestibile ale plantelor” din lista 6 a anexei IV la ACDC ar trebui clarificat.
- (2) Unele denumiri de brânzeturi incluse la rubrica „Brânză și caș” din anexa IV la ACDC, care nu sunt denumiri UE protejate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006 ⁽²⁾, ar trebui eliminate din lista 8 și se introduc în lista 7 din anexa respectivă.
- (3) Africa de Sud ar trebui să deschidă un contingent tarifar, prevăzut în lista 4 din anexa VI la ACDC, referitor, printre altele, la „Brânză și caș”.
- (4) În cazul a trei categorii de brânzeturi, anume Gouda (codul vamal CE corespunzător 0406 90 78), Cheddar (codul vamal CE corespunzător 0406 90 21) și brânza topită, care nu este rasă sau praf (codul vamal CE corespunzător 0406 30), enumerate în lista 4 din anexa VI la ACDC, actuala reducere de 50 % a contingentului tarifar

pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate aplicabile importurilor către Africa de Sud de produse originare din Comunitate ar trebui transformată într-o taxă contingentară zero.

- (5) Comunitatea nu ar trebui să acorde restituiri la export pentru cele trei tipuri de brânzeturi și nu ar trebui să acorde restituiri la export pentru alte produse din brânză peste nivelurile aplicabile la 16 iulie 2004, în funcție de punerea în aplicare de către Africa de Sud a taxelor vamale aplicate în cadrul contingentelor tarifare pentru importurile către Africa de Sud de produse originare din Comunitate. Ținând seama de situația actuală a pieței în sectorul laptelui și al produselor lactate, nu se acordă restituiri la export pentru produse din brânză începând de la 15 iunie 2007, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 660/2007 ⁽³⁾,

DECIDE:

Articolul 1

În lista 6 din anexa IV la ACDC, în cadrul liniilor tarifare incluse la rubrica „Fructe, nuci și alte părți comestibile ale plantelor”, în coloana din dreapta se adaugă următoarea notă de subsol la abrevierea „g.b.”:

„În acest caz special, termenul «greutate brută» înseamnă masa totală a mărfurilor împreună cu ambalajul lor direct, fără alt ambalaj suplimentar.”

Articolul 2

- (1) În lista 7 din anexa IV la ACDC se adaugă următoarea listă referitoare la „Brânză și caș”:

Codul NC 2007	Note/contingent tarifar/reduceri
„Brânză și caș	
0406 20 10 [brânza cu condimente Glarus (cunoscută cu denumirea Schabziger)]	
0406 90 13 (Emmentaler)	

⁽¹⁾ JO L 311, 4.12.1999, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, 31.3.2006, p. 12).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 660/2007 al Comisiei din 14 iunie 2007 de stabilire a restituirilor la export în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 155, 15.6.2007, p. 26).

Codul NC 2007	Note/contingent tarifar/reduceri
Brânză și caș	
0406 90 15 (Sbrinz, Gruyère)	
0406 90 17 (Bergkäse, Appenzell)	
0406 90 18 (Fromage fribourgeois și tête de Moine)	
0406 90 19 [brânza cu condimente Glarus (cunoscută cu denumirea Schabziger)]	
0406 90 23 (Edam)	
0406 90 25 (Tilsit)	
0406 90 27 (Butterkäse)	
0406 90 29 (Kashkaval)	
0406 90 35 (Kefalo-Tyri)	
0406 90 37 (Finlandia)	
0406 90 39 (Jarlsberg)	
0406 90 73 (Provolone)	
ex 0406 90 75 (Caciocavallo)	
ex 0406 90 76 (Danbo, Fontal, Fynbo, Havarti, Maribo, Samsø)	
ex 0406 90 79 (Italico, Kernhem, Saint-Paulin)	
ex 0406 90 81 (Lancashire, Cheshire, Wensleydale, Blamey, Colby, Monterey, Double Gloucester)	
ex 0406 90 82 (Camembert)	
ex 0406 90 84 (Brie)"	

(2) În lista 8 din anexa IV la ACDC, lista referitoare la „Brânză și caș” se înlocuiește cu următoarea listă:

Codul NC 2007	Note/contingent tarifar/reduceri
„0406 40 10 (Roquefort)	
0406 90 18 (Vacherin Mont d'Or)	
0406 40 50 (Gorgonzola)	

Codul NC 2007	Note/contingent tarifar/reduceri
0406 90 32 (Feta)	
0406 90 61 (Grana Padano, Parmigiano Reggiano)	
ex 0406 90 63 (Fiore Sardo)	
ex 0406 90 75 (Asiago, Montasio, Ragusano)	
ex 0406 90 76 (Fontina)	
ex 0406 90 79 (Esrom, Saint-Nectaire, Taleggio)	
ex 0406 90 81 (Cantal)	
0406 90 85 (Kefalograviera, Kasseri)*	

Articolul 3

(1) În lista 4 din anexa VI la ACDC, lista referitoare la „Brânză și caș” se înlocuiește cu următoarea listă:

Codul SA 2007	Note/contingent tarifar/reduceri
„04061010 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 10 20 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 20 10 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 20 90 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 30 00 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 0 %; fca 3 %
0406 40 10 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 40 90 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 90 10 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 90 25 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 90 35 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 90 99 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 50 %; fca 3 %
0406 90 12 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 0 %; fca 3 %
0406 90 22 (*)	Total brânză și caș 5 000 t; 0 %; fca 3 %

(*) Factorul de creștere anual (fca) se aplică anual începând cu anul 2000 cantităților de bază în cauză.”

(2) Comunitatea nu aplică restituiri la export la exporturile către Africa de Sud de Gouda, Cheddar și brânzeturi topite, aceste trei categorii de brânzeturi încadrându-se la codurile NC 0406 90 21, 0406 90 78 și 0406 30.

(3) Fără a aduce atingere ajustărilor cursului monetar, pentru produse din brânză altele decât cele menționate la alineatul (2), Comunitatea nu mărește nivelurile restituirilor la export pentru exporturile către Africa de Sud peste nivelurile stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1305/2004 al Comisiei din 15 iulie 2004 de stabilire a restituirilor la export în sectorul laptelui și al produselor lactate ⁽¹⁾.

(4) Reducerile ulterioare ale taxelor vamale și ale restituirilor la export pentru produse din brânză sunt supuse negocierilor în conformitate cu articolul 17 din ACDC. La reducerile accelerate menționate la articolul 17 din ACDC este aplicabil un raport de 1 la 1,3, însemnând că o reducere cu 1 EUR a taxelor vamale din Africa de Sud implică o reducere cu 1,3 EUR a restituirilor la export ale CE.

(5) Africa de Sud abrogă măsurile luate împotriva exporturilor de brânzeturi din CE și deschide contingentul global pentru brânză și caș, prevăzut la alineatul (1), nu mai târziu de două luni de la data semnării prezentei decizii.

(6) Africa de Sud publică în jurnalul său oficial, nu mai târziu de două luni de la data semnării prezentei decizii, un aviz

informativ privind abrogarea măsurilor luate împotriva exporturilor de brânzeturi din CE în Africa de Sud și deschiderea contingentului global pentru brânză și caș, cu modificările corespunzătoare prevăzute la alineatul (1).

Articolul 4

Ambele părți au convenit să înlocuiască sistemul actual de gestionare a contingentelor tarifare pentru brânzeturi ale Comunității și ale Africii de Sud printr-un sistem bazat pe principiul „primul venit, primul servit”, pus în aplicare de la 1 iulie 2008.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi din a doua lună care urmează datei semnării prezentei decizii.

Adoptată la Bruxelles, 16 septembrie 2009.

*Pentru Consiliul de cooperare
Președinții*

M. NKOANA-MASHABANE

J. KOHOUT

⁽¹⁾ JO L 244, 16.7.2004, p. 27.

DECIZIA CONSILIULUI
din 24 septembrie 2009
de numire a unui supleant italian în cadrul Comitetului Regiunilor
(2009/743/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 263,

având în vedere propunerea guvernului italian,

întrucât:

Articolul 1

Se numește în calitate de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2010:

doamna Maria Giuseppina MUZZARELLI, Vice Presidente della Regione Emilia Romagna.

Articolul 2

- (1) La 24 ianuarie 2006, Consiliul a adoptat Decizia 2006/116/CE de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2006-25 ianuarie 2010 ⁽¹⁾.

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 2009.

- (2) Un post de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor devine vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Flavio DELBONO,

Pentru Consiliu

Președintele

M. OLOFSSON

⁽¹⁾ JO L 56, 25.2.2006, p. 75.

DECIZIA CONSILIULUI
din 24 septembrie 2009
de numire a unui membru irlandez în cadrul Comitetului Regiunilor
(2009/744/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

Articolul 1

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 263,

Se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2010:

având în vedere propunerea guvernului irlandez,

doamna Fiona O'LOUGHLIN, membru al Kildare County Council.

Articolul 2

întrucât:

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

- (1) La 24 ianuarie 2006, Consiliul a adoptat Decizia 2006/116/CE de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2006-25 ianuarie 2010 ⁽¹⁾.

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 2009.

- (2) Un post de membru în cadrul Comitetului Regiunilor devine vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Seamus MURRAY,

Pentru Consiliu

Președintele

M. OLOFSSON

⁽¹⁾ JO L 56, 25.2.2006, p. 75.

DECIZIA CONSILIULUI**din 24 septembrie 2009****de numire a patru membri cehi și a șapte supleanți cehi în cadrul Comitetului Regiunilor**

(2009/745/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

— domnul Jiří ZIMOLA, President of South Bohemian Region;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 263,

și

având în vedere propunerea guvernului ceh,

(b) în calitate de supleanți:

întrucât:

(1) La 24 ianuarie 2006, Consiliul a adoptat Decizia 2006/116/CE de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2006-25 ianuarie 2010 ⁽¹⁾.

— domnul Radko MARTÍNEK, President of Pardubice Region;

— domnul Martin TESAŘÍK, President of Olomouc Region;

(2) Patru posturi de membru în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatelor domnilor Stanislav JURÁNEK, Josef PAVEL, Evžen TOŠENOVSKÝ și Jan ZAHRADNÍK. Șapte posturi de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatelor domnilor Petr BENDL, Pavel HORÁK, Miloš VYSTRČIL, Rostislav VŠETEČKA, Jiří ŠULC, Petr SKOKAN și Petr ZIMMERMANN,

— domnul David RATH, President of Central Bohemia Region;

— domnul Jiří BĚHOUNEK, President of Vysočina Region;

— doamna Milada EMMEROVÁ, President of Pilsen Region;

DECIDE:

— domnul Stanislav MIŠÁK, President of Zlín Region;

Articolul 1

Se numesc în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2010:

— domnul Lubomír FRANC, President of Hradec Králové Region.

Articolul 2

(a) în calitate de membri:

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

— domnul Stanislav EICHLER, President of Liberec Region;

— domnul Josef NOVOTNÝ, President of Karlovy Vary Region;

— domnul Jaroslav PALAS, President of Moravia-Silesia Region;

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
M. OLOFSSON

⁽¹⁾ JO L 56, 25.2.2006, p. 75.

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECLARAȚIA ȚĂRILOR DE JOS PRIVIND ARTICOLUL 28 DIN DECIZIA-CADRU

În conformitate cu articolul 28 alineatul (2), Țările de Jos declară prin prezenta că, în cazurile în care hotărârea definitivă este emisă în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a deciziei-cadru, Țările de Jos vor continua să aplice, în calitate de stat emitent și de executare, instrumentele juridice privind transferarea persoanelor condamnate aplicabile înainte de intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 680/2009 al Consiliului din 27 iulie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 197 din 29 iulie 2009)

La pagina 17, articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 2009.”

III Acte adoptate în temeiul Tratatului UE

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

★ Declarația Țărilor de Jos privind articolul 28 din decizia-cadru	41
--	----

Rectificări

★ Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 680/2009 al Consiliului din 27 iulie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 197, 29.7.2009)	42
---	----

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO